

beschieten, besloot men zich op het land terug te trekken, want de beweging had heel het land aangestoken. Roeckel⁽⁶⁵⁾ verklaart dat dit een misslag was, want de vrijcorpsen die juist toen eerst in groot getal naar Dresden trokken, geloofden dat alles verloren was (zij kenden het plan niet) en ontbonden zich: een deel der dresdener verdedigers, die op 9 Mei in volle orde marcheerden, verspreidden zich insgelijks in de eerste uren na middernacht. Born leidde dezen terugtocht en verwonderde zich door het leger niet aangehouden te worden.⁽⁶⁶⁾ Eenige duizenden trokken over de Dippoldiswalder Platz en de Plauen'sche Strasse « op den eenigen vrijen weg » (Montbé, p. 264) naar Freiberg.

Als Bakunin had willen vluchten, was hem de weg naar Köthen, dien anderen insloegen, opengebleven⁽⁶⁷⁾: maar dit viel hem volstrekt niet in, hij gaf den strijd in langen nog niet op en verheugde zich misschien dat men een grooter speelruimte zou krijgen dan de enge straten van een stad en zich zou kunnen verbinden met de verwachte boheemsche omwenteling, want de praagsche gevangennemingen waren nog niet gebeurd.

H. Semmig⁽⁶⁸⁾ ontmoette hem zoo op straat den 9 Mei 's morgens, wanneer hij (S.) de voorloopige regeering wou bericht geven van het indringen der Pruisen en zij gingen samen te voet tot Tharandt,⁽⁶⁹⁾ waar het lid der voorloopige regeering Heubner een wagen nam en de reis naar Freiberg werd voortgezet.⁽⁷⁰⁾

AANMERKINGEN

(⁴) « Bakunin in Dresden (van 't begin van Maart tot 9 Mei 1849). — De dresdener Meiomwenteling » is het Hoofdstuk XVI van een uitgebreide levensbeschrijving van M. Bakunin die nog niet voltooid is. Vijftig exemplaren van *Michaël Bakunin. Eine Biographie* (Eerste deel 1814-1868) werden in Maart 1898 aan openbare bibliotheken enz. geschonken. De vorige hoofdstukken: « Bakunin in Anhalt-Dessau en te Köthen », « Bakunin te Leipzig », « de praagsche Aangelegenheden », toonen hoe Bakunin en zijn vrienden het